

๔.๒ โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อคนพิการตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

๔.๒.๑ รายงานกรณีศึกษา (ผู้ถวายรายงาน : นายไพรัช รัชพงษ์)

๑. ความเป็นมา

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชกระแสรับสั่งให้ คณะกรรมการมูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ ดำเนินการให้ความช่วยเหลือคนพิการที่ทรงรับไว้ในพระราชานุเคราะห์ ในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ การศึกษา และการประกอบอาชีพ รวมถึงการสนับสนุนให้สภาพ เศรษฐกิจของครอบครัวคนพิการดีขึ้น โดยทรงให้จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสารสนเทศและวิศวกรรม ฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตได้ด้วยตนเอง โดยไม่เป็นภาระของครอบครัวและสังคม มาก ตลอดจนให้มีการวางแผนการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนงบประมาณและติดตามประเมินผลร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือคนพิการอย่างต่อเนื่อง ที่ผ่านมามีคณะกรรมการและคณะทำงานมูลนิธิฯ ได้ดำเนินการ ช่วยเหลือคนพิการตามพระราชกระแสรับสั่งของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม ราชกุมารี ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน รวมจำนวน ๒๓ คน ส่งผลให้คนพิการเหล่านี้มีศักยภาพที่ดีขึ้นเป็นลำดับและ สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียม โดยมีการแบ่งระดับความสามารถของคนพิการที่เข้าร่วมโครงการเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ (ความสามารถระดับ A) คนพิการที่สามารถดำรงชีวิตประจำวันในการดูแลตนเองต่อไปได้ มีอาชีพและเข้าสู่ สังคมได้ มีจำนวน ๑๓ คน กลุ่มที่ ๒ (ความสามารถระดับ B) คนพิการที่ครอบครัวมีความพร้อมสามารถดูแลต่อไปได้ แต่ยัง ต้องการได้รับการฟื้นฟูตามสภาพและการช่วยเหลือบางด้าน มีจำนวน ๔ คน และกลุ่มที่ ๓ (ความสามารถระดับ C) คนพิการ ที่ต้องติดตามและให้การช่วยเหลือในทุกด้านอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่งเข้าร่วมโครงการใหม่ มีจำนวน ๔ คน และมีคนพิการที่ถึงแก่ กรรม จำนวน ๒ คน

๒. ผลการดำเนินงานปี พ.ศ.๒๕๖๔

ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ คณะกรรมการและคณะทำงานมูลนิธิฯ มีการติดตามและประสานงานการให้ความช่วยเหลือคนพิการ กรณีศึกษาที่ต้องให้การช่วยเหลือต่อเนื่อง รวมทั้งติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิตของคนพิการกรณีศึกษาที่สามารถดูแล ตนเองได้แล้วที่มีความคืบหน้าในการดำเนินชีวิต รวมจำนวน ๕ คน โดยการติดตามผลการดำเนินงานในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ส่วน ใหญ่จะเป็นการติดตามผ่านทางโทรศัพท์และทางแอปพลิเคชันไลน์กับคนพิการกรณีศึกษา ครอบครัวคนพิการ เจ้าหน้าที่ใน พื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ จึงไม่สามารถเดินทางไปติดตาม การช่วยเหลือในพื้นที่ได้ ผลการให้ความช่วยเหลือมีดังนี้

๒.๑ เด็กชายฮาริส ดาแมยี

เด็กชายฮาริส ดาแมยี มีความพิการปราศจากแขนและขาทั้งสองข้างตั้งแต่กำเนิด ปัจจุบันอายุ ๑๑ ปี (เกิดวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓) มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนวัดเชิงเขา (แดงอุทิศ) อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส รับเข้าโครงการฯ ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ ขณะอายุได้ ๑ ปี โดยคณะกรรมการและ คณะทำงานมูลนิธิฯ ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานราชการในพื้นที่ สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ และมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเด็กชายฮาริสทั้งด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านที่พักอาศัย ด้านการจัดการศึกษาพิเศษและการจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมศักยภาพในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ เด็กชายฮาริสมีพัฒนาการดีขึ้นเป็นลำดับ ด้านครอบครัว บิดาและมารดาของเด็กชายฮาริสแยกทางกันตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๕ บิดากลับไปอยู่ที่บ้านเกิดในอำเภอยี่งอ ส่วนมารดาเป็นผู้เลี้ยงดูเด็กชายฮาริสและพี่สาวอีก ๒ คน ที่บ้านพักในอำเภอ บาเจาะ โดยเด็กชายฮาริสจะไปอยู่บ้านของบิดาในช่วงปิดเทอม

เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ นายอำเภอจรัสย์ ศิริวัลลภ ที่ให้การดูแลช่วยเหลือเด็กชายฮาริสร่วมกับมูลนิธิฯ ตั้งแต่ เริ่มแรก ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่เป็นนายอำเภอระแงะ (ปัจจุบันย้ายไปประจำอยู่ที่อำเภอตากใบเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕)

โดยมีนายอำเภอวิชัย เพ็ญพัฒนกุล มาปฏิบัติหน้าที่เป็นนายอำเภอบาเจาะแทน ซึ่งนายอำเภอจรัสย์ได้ประสานงานและแจ้งเรื่องการดูแลการช่วยเหลือเด็กพิการในการดูแลของมูลนิธิฯ ให้ทราบแล้ว เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการให้ความช่วยเหลือ โดยในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ได้ติดตามการให้ความช่วยเหลือเด็กชายฮาริสผ่านทางโทรศัพท์และแอปพลิเคชันไลน์กับผู้ปกครอง ผู้อำนวยการและครูที่โรงเรียน เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ รวมทั้งพูดคุยและสอบถามจากเด็กชายฮาริสโดยตรง ผลความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ มีดังนี้

การศึกษา

- ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เด็กชายฮาริสเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ณ โรงเรียนวัดเชิงเขา โดยโรงเรียนทำงานร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต ๑ (สพป.นราธิวาส เขต ๑) และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนราธิวาสเพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลให้สอดคล้องต่อศักยภาพด้านการเรียนของเด็กชายฮาริสอย่างต่อเนื่อง และสพป.นราธิวาส เขต ๑ จัดสรรครูพี่เลี้ยงให้ ๑ คน เพื่อช่วยดูแลเด็กชายฮาริสที่โรงเรียน ตั้งแต่เด็กชายฮาริสเข้าเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงปัจจุบัน
- เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ระลอกที่ ๓ ตั้งเดือนเมษายน ๒๕๖๔ โรงเรียนจึงไม่ได้เปิดให้นักเรียนมาเรียนที่โรงเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนที่ ๑ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๕ โดยโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบ On-Hand การเรียนที่บ้านโดยเอกสาร เช่น หนังสือ แบบฝึกหัด หรือใบงานผสมผสาน โดยทุก ๆ สัปดาห์ของวันจันทร์ผู้ปกครองของเด็กชายฮาริสและนักเรียนคนอื่น ๆ จะมาส่งใบงานของนักเรียนและรับใบงานใหม่ที่ครูจัดเตรียมไว้เพื่อนำกลับไปให้นักเรียนทำที่บ้าน นอกจากนี้คุณครูมีการนำเอกสารและใบงานไปส่งให้เด็กชายฮาริสและนักเรียนคนอื่น ๆ ที่บ้านเพื่อเยี่ยมและติดตามการเรียนที่บ้านของนักเรียน รวมทั้งมีการติดตามการเรียนและประเมินผลการเรียนของเด็กชายฮาริสผ่านทางโทรศัพท์และแอปพลิเคชันไลน์ร่วมด้วย โดยโรงเรียนได้เปิดให้นักเรียนมาเรียนที่โรงเรียนแบบ On-site เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ผ่านมา และเด็กชายฮาริสได้กลับมาเรียนที่โรงเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ตามปกติ
- เด็กชายฮาริสใช้น้ตบึกมือสองที่ได้รับจากมูลนิธิโรงเรียนบางกอกพัฒนาและแทริคบอลที่รับจากมูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ ฝึกพิมพ์ในช่วงที่เรียนที่บ้าน ซึ่งน้ตบึกและแทริคบอลอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปกติ

ผลการเรียน: เด็กชายฮาริสสามารถเรียนรู้ตามระดับชั้นได้ดี และทำใบงานส่งคุณครูตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ผลการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้เกรดเฉลี่ย ๓.๘๓ คะแนนเป็นลำดับที่ ๗ ของห้องจากนักเรียนจำนวน ๒๐ คน ส่วนผลการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ยังไม่ออก ต้องรอให้เรียนจบภาคเรียนที่ ๒ ก่อน โดยมีคะแนนเก็บสะสมของทุกวิชาในภาคเรียนที่ ๑ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

สุขภาพทั่วไป การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและการจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก

- เด็กชายฮาริสมีสุขภาพทั่วไปแข็งแรงดี ผู้ปกครองช่วยออกกำลังกายที่บ้านร่วมกับเด็กชายฮาริสสามารถคลั่งบนพื้นได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถนั่งทรงตัวด้วยตนเองได้มั่นคงและเคลื่อนตัวเองไปบนพื้นในท่านั่งได้ไกลตามที่ต้องการ
- รถเข็นไฟฟ้าที่ได้รับจากสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๑ ยังอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปกติ เด็กชายฮาริสเริ่มใช้รถเข็นไฟฟ้าเมื่อกลับมาเรียนที่โรงเรียนในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
- การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน เช่น การอาบน้ำ แต่งตัว การเข้าห้องน้ำ ต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ส่วนการรับประทานอาหาร เด็กชายฮาริสใช้งานทานอาหารแบบพิเศษที่มีช้อนยื่นออกมาจากขอบจานที่ได้รับจากมูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ ในการรับประทานอาหารด้วยตนเองร่วมด้วย

เศรษฐกิจครอบครัว

มารดาทำงานเป็นพี่เลี้ยงเด็กที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ปะลูกาสามะ ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๔,๕๐๐ บาท และ อบต.ปะลูกาสามะจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการให้เด็กชายฮาริสเป็นรายเดือน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท รวมครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนจำนวน ๕,๕๐๐ บาท ซึ่งพอเพียงกับความเป็นอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้มีการสนับสนุนอื่น ๆ จากหน่วยงานในพื้นที่ ได้แก่ มูลนิธิคุณพุ่มมอบทุนการศึกษา ๕,๐๐๐ บาทต่อปี สำนักงานประมงอำเภอบาเจาะมอบพันธุ์ปลาดุก จำนวน ๔๐๐ ตัว พร้อมอาหารปลาดุก จำนวน ๓ กระสอบ ในโครงการตำบลมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี พ.ศ.๒๕๖๔ เพื่อลดค่าใช้จ่ายอาหารในครอบครัว

แผนการดำเนินงานปี พ.ศ.๒๕๖๕

- จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมตามพัฒนาการ
- ประสานงานและเดินทางไปติดตามการให้ความช่วยเหลือตามแผนที่วางไว้ร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ในด้านเศรษฐกิจครอบครัว ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและด้านการศึกษา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๒.๒. เด็กชายอับดุลวาเรส เปาะชูปายา

เด็กชายอับดุลวาเรส เปาะชูปายา เด็กพิการปราศจากขาทั้งสองข้างตั้งแต่กำเนิด ปัจจุบันอายุ ๑๐ ปี (เกิดวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔) มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอเย็งอ จังหวัดนราธิวาส กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านบลูกาสนอ อำเภอเย็งอ จังหวัดนราธิวาส รับเข้าโครงการฯ ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ พร้อมกับเด็กชายฮาริส โดยคณะกรรมการมูลนิธิฯ ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานราชการในพื้นที่ สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ และมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการฯ ให้ความช่วยเหลือเด็กชายอับดุลวาเรส ทั้งด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านการจัดการศึกษา พิเศษ และการจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเสริมศักยภาพในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เด็กชายอับดุลวาเรสมีพัฒนาการดีขึ้นเป็นลำดับ ครอบครัวเด็กชายอับดุลวาเรสเป็นครอบครัวที่อบอุ่น มารดาและบิดาช่วยกันเลี้ยงดู มีพี่น้องร่วมบิดาเดียวกัน จำนวน ๖ คน เป็นชาย ๕ คน และหญิง ๑ คน (ต่างมารดา ๑ คน) โดยเด็กชายอับดุลวาเรส เป็นบุตรคนที่ ๖

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ จึงไม่สามารถเดินทางไปติดตามในพื้นที่ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ได้ โดยได้ติดตามการให้ความช่วยเหลือผ่านทางโทรศัพท์และทางแอปพลิเคชันไลน์กับผู้ปกครองของเด็กชายอับดุลวาเรส ครูประจำชั้นที่โรงเรียน เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ รวมทั้งพูดคุยกับเด็กชายอับดุลวาเรสโดยตรงด้วย โดยมีผลความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ดังนี้

การศึกษา

- ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ เด็กชายอับดุลวาเรสเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ณ โรงเรียนบ้านบลูกาสนอ อำเภอเย็งอ จังหวัดนราธิวาส โดยการจัดการเรียนที่ผ่านมาระหว่างโรงเรียนทำงานร่วมกับ สพป.นราธิวาส เขต ๑ และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนราธิวาสเพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลให้สอดคล้องต่อศักยภาพด้านการเรียนของเด็กชายอับดุลวาเรส รวมทั้ง สพป.นราธิวาส เขต ๑ จัดสรรครูพี่เลี้ยงให้ ๑ คน เพื่อช่วยดูแลเด็กชายอับดุลวาเรส ที่โรงเรียนตั้งแต่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงปัจจุบัน
- ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ระลอกที่ ๓ โรงเรียนไม่สามารถเปิดเรียนให้นักเรียนมาเรียนที่โรงเรียนแบบ On-Site ได้ตั้งแต่เปิดภาคเรียนที่ ๑ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๕ และเพิ่งเปิดให้นักเรียนมาเรียนที่โรงเรียนเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ผ่านมามีเช่นเดียวกับโรงเรียนของเด็กชายฮาริส โดยในช่วงสถานการณ์โควิด-๑๙ โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบ On-Hand เรียนที่บ้านโดยเอกสาร เช่น หนังสือ แบบฝึกหัด ใบงาน โดยให้ผู้ปกครองมารับใบงานนำกลับไปให้เด็กชายอับดุลวาเรสทำที่บ้านและส่งใบงานที่เด็กชายอับดุลวาเรสทำเสร็จแล้วให้คุณครูที่โรงเรียนสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง รวมทั้งให้เด็กชายอับดุลวาเรสบันทึกวิดีโอการฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาไทยส่งให้คุณครูตรวจทาง

แอปพลิเคชันไลน์ นอกจากนี้มีการสอนในรูปแบบ On-Demand โดยการส่งคลิปวิดีโอการสอนส่งให้นักเรียนเรียนและการสอนในรูปแบบออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ร่วมด้วย

- เด็กชายอัฒควาเรสศึกษาความรู้จากสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนใน YouTube ผ่านโน้ตบุ๊กมือสองที่ได้รับจากมูลนิธิโรงเรียนบางกอกพัฒนาในช่วงเรียนที่บ้านร่วมด้วย นอกจากนี้เด็กชายอัฒควาเรสมีความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้แก่ โปรแกรมวาดรูป (Paint) และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ผลการเรียน: เด็กชายอัฒควาเรสสามารถเรียนตามระดับชั้นได้ดี ผลการเรียนที่ผ่านมามีอยู่ในเกณฑ์ดี การอ่านอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม ส่วนการเขียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยเด็กชายอัฒควาเรสให้ความร่วมมือในการเรียนที่บ้านในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ เป็นอย่างดี ผลการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้เกรดเฉลี่ย ๓.๒๕ คะแนนเป็นลำดับที่ ๗ ของห้องจากนักเรียนจำนวน ๑๗ คน ส่วนผลการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ยังไม่ออก ต้องรอให้เรียนจบภาคเรียนที่ ๒ ก่อน โดยมีคะแนนเก็บสะสมของทุกวิชาในภาคเรียนที่ ๑ อยู่ในเกณฑ์ดี

สุขภาพทั่วไป การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและการจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก

เด็กชายอัฒควาเรสมีสุขภาพทั่วไปแข็งแรงดี โดยมีการฝึกออกกำลังกายที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อลำตัวและกล้ามเนื้อแขนทั้งสองข้าง ปัจจุบันเด็กชายอัฒควาเรสสามารถเคลื่อนย้ายตัวเองไปยังบริเวณต่าง ๆ ทั้งทางราบและบริเวณต่างระดับได้อย่างคล่องแคล่ว รวมทั้งการใช้รถเข็นแบบธรรมดาที่ใช้มือปั่นในการเคลื่อนที่ไปสถานที่ต่าง ๆ นอกบ้านได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้เด็กชายอัฒควาเรสสามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง ได้แก่ การอาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว การเข้าห้องน้ำและการรับประทานอาหาร

เศรษฐกิจครอบครัว

บิดาทำงานเป็นลูกจ้างที่ อบต.ตะปอเยาะ ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๖,๐๐๐ บาท มารดาทำงานเป็นลูกจ้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต.ตะปอเยาะ ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๖,๐๐๐ บาท อบต.ตะปอเยาะ จัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการให้เด็กชายอัฒควาเรสเป็นรายเดือน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท รวมครอบครัวมีรายได้ต่อเดือน จำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท ซึ่งพอเพียงกับการดำเนินชีวิตในพื้นที่ นอกจากนี้บิดาและมารดาจ้างเย็บผ้าและขายเสื้อผ้าที่ตัดเย็บที่บ้านเพิ่มเติม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๓,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาท (รายได้ไม่แน่นอน) และมูลนิธิคุณพุ่มมอบทุนการศึกษาให้แก่เด็กชายอัฒควาเรสจำนวน ๕,๐๐๐ บาทต่อปี

แผนการดำเนินงานปี พ.ศ.๒๕๖๕

- จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมตามพัฒนาการ
- ประสานงานและเดินทางไปติดตามการให้ความช่วยเหลือตามแผนที่วางไว้ร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ในด้านครอบครัว ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๒.๓. เด็กชายอัลฟรกรณ์ หามะ

เด็กชายอัลฟรกรณ์ หามะ เด็กพิการแขนและขาทั้งสองข้างขาดหายบางส่วนตั้งแต่กำเนิด ปัจจุบันอายุ ๕ ปี (เกิดวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙) มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส กำลังศึกษาระดับชั้นอนุบาลที่ ๒ โรงเรียนบ้านอาตะปือระ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส รับเข้าโครงการฯ ในปี พ.ศ.๒๕๖๐ ขณะอายุได้ ๑ เดือน โดยคณะกรรมการและคณะทำงานมูลนิธิฯ ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสและหน่วยงานราชการในพื้นที่ สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ และสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี ให้ความช่วยเหลือเด็กชายอัลฟรกรณ์ทั้ง ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย ด้านการศึกษาและการจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ส่งผลให้เด็กชายอัลฟรกรณ์มีพัฒนาการดีขึ้นเป็นลำดับ ครอบครัวเด็กชายอัลฟรกรณ์เป็นครอบครัวที่อบอุ่น บิดาและมารดาช่วยกันเลี้ยงดูบุตร เด็กชายอัลฟรกรณ์เป็นบุตรคนที่ ๕ มีพี่สาว ๒ คน และพี่ชาย ๒ คน

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ จึงไม่สามารถเดินทางไปติดตามในพื้นที่ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ได้ โดยได้ติดตามการให้ความช่วยเหลือผ่านทางโทรศัพท์และทางแอปพลิเคชันไลน์กับผู้ปกครองของเด็กชายอัลฟุรรัมม์ ผู้อำนวยการโรงเรียนและเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ โดยมีผลความก้าวหน้าในการให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ดังนี้

การผ่าตัดเพื่อแก้ไขการเคลื่อนหลุดของหัวกระดูกต้นขาออกจากเบ้าสะโพก

ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ พญ.จุไรรัตน์ บัวภิบาล แพทย์ผู้ดูแลเด็กชายอัลฟุรรัมม์จากสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ ตรวจพบว่า เด็กชายอัลฟุรรัมม์มีข้อสะโพกทั้งสองข้างยึดติด มีข้อจำกัดในการเคลื่อนไหวของกระดูกเชิงกรานและข้อสะโพกในทุกทิศทาง งอข้อสะโพกได้เล็กน้อย ส่งผลต่อการนั่งทรงตัวในการทำกิจกรรม จึงส่งไปตรวจกับ นพ.วีระศักดิ์ ธรรมคุณานนท์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางศัลยกรรมกระดูกและข้อในเด็ก สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี และได้รับการวินิจฉัยว่าหัวกระดูกต้นขาเคลื่อนหลุดจากเบ้าสะโพกตั้งแต่กำเนิดและต้องรับการรักษาด้วยวิธีการผ่าตัด โดย นพ.วีระศักดิ์ ได้ทำการผ่าตัดแก้ไขการเคลื่อนหลุดของหัวกระดูกต้นขาออกจากเบ้าสะโพกให้เด็กชายอัลฟุรรัมม์ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และมีการตรวจติดตามหลังผ่าตัดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเด็กชายอัลฟุรรัมม์ได้มาตรวจติดตามหลังผ่าตัดครั้งล่าสุดในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ พบว่าหัวกระดูกต้นขากลับเข้าเบ้าข้อสะโพกได้ดี มีการเจริญของหัวกระดูกมากขึ้นและมีโอกาสน้อยมากที่จะหลุดจากเบ้าสะโพกอีก ทั้งนี้ นพ.วีระศักดิ์นัดหมายให้มาตรวจติดตามครั้งต่อไปในเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ จึงไม่สามารถเดินทางมาเข้ารับการตรวจที่สถาบันสุขภาพเด็กฯ ตามนัดหมายได้ โดยขอเลื่อนวันนัดตรวจใหม่ในช่วงที่สถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ คลี่คลายลง

สุขภาพทั่วไป การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและการจัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก

- เด็กชายอัลฟุรรัมม์มีสุขภาพแข็งแรงดี ที่ผ่านมาในช่วงสถานการณ์ปกติ เด็กชายอัลฟุรรัมม์ได้รับการฝึกกายภาพบำบัดด้วยเทคนิค Vojta และเคลื่อนไหวข้อสะโพกที่โรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์ สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๔ จึงไม่ได้ไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายที่โรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์ได้เหมือนเดิม ผู้ปกครองจึงช่วยฝึกออกกำลังกายที่บ้านตามโปรแกรมที่ได้รับจากนักกายภาพบำบัด
- พญ.จุไรรัตน์ฯ ได้ให้นักกายอุปกรณ์ของสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ จัดทำขาเทียมชั่วคราวให้กับเด็กชายอัลฟุรรัมม์เพื่อใช้ฝึกยืนและเดินร่วมกับอุปกรณ์ช่วยเดินแบบมีล้อที่ใช้ด้านหลังของร่างกาย (Posterior Walker) ตั้งแต่หลังผ่าตัดแก้ไขการเคลื่อนหลุดของหัวกระดูกต้นขาออกจากเบ้าสะโพกในเดือนกันยายน ๒๕๖๑ และมีการปรับขยายขนาดของขาเทียมล่าสุดเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ ปัจจุบันเด็กชายอัลฟุรรัมม์ไม่สามารถใส่ขาเทียมได้ ใส่ไม่ลง คับเนื่องจากตอขาใหญ่ขึ้นตามร่างกายที่เติบโตขึ้น แต่เด็กชายอัลฟุรรัมม์สามารถเกาะยืนและเดินด้วยตอขาของตนเองกับอุปกรณ์ช่วยเดินได้ โดยผู้ปกครองจัดหาถุงเท้าหนาสวมที่ตอขาให้เพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่ตอขา ทั้งนี้มีแผนจะจัดทำขาเทียมให้ใหม่ตอนที่เดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อมาตรวจที่สถาบันสุขภาพเด็กฯ และเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ
- รถเข็นแบบธรรมดาที่สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ มอบให้เด็กชายอัลฟุรรัมม์ ๑ คัน เพื่อใช้ในการพาเด็กชายอัลฟุรรัมม์เดินทางไปสถานที่ต่าง ๆ อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปกติ

ผลพัฒนาการ: เด็กชายอัลฟุรรัมม์มีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อลำตัวมากขึ้น สามารถใช้ตอแขนและขาทั้งสองข้างในการช่วยทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี สามารถเคลื่อนไหวร่างกายไปบนพื้นราบหรือปีนขึ้นลงบนพื้นต่างระดับได้อย่างคล่องแคล่วสามารถใช้ตอแขนพยุงลำตัวเกาะยืนและทำกิจกรรมขณะเกาะยืนได้ด้วยตนเอง สามารถเกาะเดินโดยใช้เครื่องช่วยแบบมีล้อได้ด้วยตนเองในระยะทางไม่ต่ำกว่า ๑๐ เมตร

การศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เด็กชายอัลฟุรรัมม์เรียนระดับชั้นอนุบาล ๒ ณ โรงเรียนบ้านอาตะบือระ อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ จึงยังไม่สามารถมาเรียนที่โรงเรียนได้ตั้งแต่เปิดภาค

เรียนที่ ๑ จนถึงปัจจุบัน ทางโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบ On-Hand โดยให้ผู้ปกครองมารับใบงานและส่งใบงานที่เด็กชายอัลฟุรกรณทำงานส่งคุณครูที่โรงเรียนสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง โรงเรียนได้เปิดเรียนแบบ On-Site เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และเด็กชายอัลฟุรกรณได้กลับไปเรียนที่โรงเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ โดย สพ.นราธิวาส เขต ๑ ได้จัดสรรครูที่เลี้ยงมาช่วยดูแลที่โรงเรียน จำนวน ๑ คน ตั้งแต่เด็กชายอัลฟุรกรณเข้าเรียนระดับชั้นอนุบาล ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๓

ผลการเรียน: ครูประจำชั้นรายงานว่า เด็กชายอัลฟุรกรณสามารถเรียนรู้ได้ดี เป็นเด็กที่มีความสุข อารมณ์ดี สดใส ร่าเริง กล้าพูดกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ผลพัฒนาการด้านต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

เศรษฐกิจครอบครัว

บิดาเป็นลูกจ้างนวดแผนไทยที่โรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์ มีรายได้จากส่วนแบ่งคนไข้ รายละ ๑๒๐ บาท เฉลี่ยเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท (ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๔ ไม่ได้ไปทำงานเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙) มารดาทำงานเป็นลูกจ้าง อบต.บาเระเหนือ (เริ่ม ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐) ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๔,๕๐๐ บาท อบต.บาเระเหนือจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการให้เด็กชายอัลฟุรกรณ เป็นรายเดือน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท รวมรายได้ประจำของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๔ มีจำนวน ๕,๕๐๐ บาท ซึ่งลดลงกว่าปี พ.ศ.๒๕๖๓ ทำให้บางเดือนมีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ บิดาจึงรับจ้างกรีดยางและขายแดงโมเพื่อเสริมรายได้ในการดูแลครอบครัวเพิ่มเติม

นอกจากนี้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในพื้นที่ ได้แก่ มูลนิธิคุณพุ่มมอบทุนการศึกษาให้เด็กชายอัลฟุรกรณ จำนวน ๕,๐๐๐ บาทต่อปี สำนักงานประมงอำเภอบาเจาะ มอบพันธุ์ปลาตุ๊ก จำนวน ๔๐๐ ตัว พร้อมอาหารปลาตุ๊ก จำนวน ๓ กระสอบ ในโครงการตำบลมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี ๒๕๖๔ เพื่อลดค่าใช้จ่ายอาหารในครอบครัว

แผนการดำเนินงานปี พ.ศ.๒๕๖๕

- จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมตามพัฒนาการ
- ประสานงานนำเด็กชายอัลฟุรกรณเข้ารับการตรวจหลังการผ่าตัดแก้ไขการยึดติดของข้อสะโพก ณ สถาบันสุขภาพเด็กฯ ตามที่แพทย์นัดหมาย
- ประสานงานนำเด็กชายอัลฟุรกรณเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและติดตามการใช้ยาเทียมและอุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ณ สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ
- ประสานงานและเดินทางติดตามการให้ความช่วยเหลือตามแผนที่วางไว้ร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ในด้านครอบครัว ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๒.๔. เด็กหญิงจัสมีน จาละ

เด็กหญิงจัสมีน จาละ มีความพิการแต่กำเนิด แขนและขาทั้งสองข้างขาดหายบางส่วนและมีความพิการบนใบหน้า เหงือกติดกันและไม่สามารถอ้าปากได้ ต้องให้นมทางสายยางผ่านทางจมูกตั้งแต่แรกคลอด มีภูมิลำเนาอยู่ตำบลอนรัก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ปัจจุบันอายุ ๒ ปี (เกิดวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓) เป็นบุตรคนที่ ๒ ของนายสมัน จาละ อายุ ๓๒ ปี และนางแจละลูรี ยามา อายุ ๒๕ ปี โดยมารดาของเด็กหญิงจัสมีนได้พาเด็กหญิงจัสมีน ขณะอายุ ๙ เดือน ไปเข้าเฝ้าสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในพิธีวันคล้ายวันสถาปนากรมทหารราบที่ ๑๕๒ ค่ายสิรินธร ตำบลเขาตูม อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ เพื่อขอพระราชทานความช่วยเหลือเด็กหญิงจัสมีน และทรงรับเด็กหญิงจัสมีนเป็นคนไข้ในพระบรมราชานุเคราะห์ และทรงมีพระราชกระแสรับสั่งให้ ศ.ดร.ไพรัช ธัชยพงษ์ พิจารณาให้การช่วยเหลือเด็กหญิงจัสมีน ในด้านการใช้กายอุปกรณ์เมื่อเข้าวัยศึกษา ความก้าวหน้าในการช่วยเหลือเด็กหญิงจัสมีนมีดังนี้

การช่วยเหลือด้านการรักษาแก้ไขความพิการบนใบหน้า

- เด็กหญิงจัสมีนได้รับการผ่าตัดแก้ไขความพิการบนใบหน้ากับ ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ มหาทุมะรัตน์ และ รศ.นพ.นนท์ วิจารณ์ชรินนท์ ศูนย์สมเด็จพระเทพรัตนฯ แก้ไขความพิการบนใบหน้าและกะโหลกศีรษะ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภา

กาชาดไทย พร้อมด้วยทีมแพทย์ศัลยกรรมและทีมวิสัญญีแพทย์ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อแยกขากรรไกรบนและล่างของเด็กหญิงจัสมินให้สามารถอ้าปากได้ประมาณ ๒ เซนติเมตร โดยพบว่าเด็กหญิงจัสมินไม่มีลิ้น เห็นเป็นติ่งเล็กน้อยและไม่มีเพดานปาก อาจทำให้มีความยากลำบากในการดูดนมและกลืนทางปาก พร้อมทั้งได้ทำการผ่าตัดใส่สายให้อาหารทางหน้าท้องเพื่อให้เด็กหญิงจัสมินสามารถรับประทานอาหารได้มากขึ้น เด็กหญิงจัสมินเข้าพักรักษาเพื่อผ่าตัดแก้ไขความพิการบนใบหน้าที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เป็นเวลา ๒๕ วัน ระหว่างวันที่ ๑ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดย ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ ประสานงานให้ดร.กฤษณ์ไกรพ์ สิทธิเสรีประทีป ทีมวิจัยศูนย์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ สวทช. ช่วยจัดทำอุปกรณ์ช่วยถ่างปาก (Mouth Dilater) เพื่อช่วยอ้าปากหลังผ่าตัดให้แก่เด็กหญิงจัสมิน ป้องกันการยึดติดของขากรรไกรกลับมา พร้อมสอนการใช้อุปกรณ์ให้แก่มารดาของเด็กหญิงจัสมินกลับไปทำที่บ้านอย่างต่อเนื่องทุกวัน

- มารดาของเด็กหญิงจัสมินได้ใช้อุปกรณ์ช่วยถ่างปากยึดขากรรไกรให้เด็กหญิงจัสมินที่บ้านทุกวัน นับตั้งแต่เด็กหญิงจัสมินได้รับการผ่าตัดจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเด็กหญิงจัสมินสามารถอ้าปากได้ความกว้างประมาณ ๒ เซนติเมตร ตามที่แพทย์กำหนด โดยไม่ให้อ้าปากมากเกินไปเพราะจะทำให้เนื้อเยื่อฉีกขาดได้ นอกจากนี้มารดาฝึกให้เด็กหญิงจัสมินดื่มนมทางปากตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ร่วมกับการให้นมผ่านสายให้อาหารทางหน้าท้อง และเริ่มทดลองให้รับประทานอาหารเสริมซีลีแล็คและอาหารเหลวทางปาก เช่น ข้าวต้มบดละเอียด จนกระทั่งเด็กหญิงจัสมินสามารถดื่มนมทางปากได้ทั้งหมดร่วมกับรับประทานอาหารเหลวหรือนม ๆ และไม่ได้ให้นมหรืออาหารเหลวผ่านสายให้อาหารทางหน้าท้องตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ นอกจากนี้เด็กหญิงจัสมินเริ่มเปล่งเสียงพูดได้บางคำ เช่น มี (แม่) ป๊ะ (พ่อ) แต่ไม่ชัด เป็นเสียงออกจากลำคอ โดยมารดาจะใช้ทั้งภาษายาวีและภาษาไทยพูดคุยกับเด็กหญิงจัสมิน
- ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ที่ผ่านมารดาไม่สามารถพาเด็กหญิงจัสมินเดินทางมาตรวจติดตามหลังผ่าตัดที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ได้ ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ และทีมแพทย์ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้มีการตรวจติดตามผลการรักษาเด็กหญิงจัสมินผ่านวิดีโอคอลทางแอปพลิเคชันไลน์และคอยแนะนำมารดาในการดูแลแผลในช่องปาก การฝึกการอ้าปาก การให้นมและอาหารเหลวทางปากให้แก่เด็กหญิงจัสมินเป็นระยะ รวมทั้งคณะทำงานมูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ ได้ประสานงานคอยติดตามสอบถามความก้าวหน้าของเด็กหญิงจัสมินกับมารดาผ่านทางโทรศัพท์และแอปพลิเคชันไลน์อย่างต่อเนื่อง และรายงานผลให้แก่ ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ และทีมแพทย์ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะ โดย ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ ได้มีการนัดหมายให้เด็กหญิงจัสมินมาตรวจติดตามที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และอยู่พักที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เพื่อตรวจติดตามกับแพทย์แผนกต่าง ๆ ทั้งกุมารแพทย์ แพทย์ทางระบบทางเดินหายใจ หัวใจ การตรวจวัดการได้ยินและการเข้าพบนักอรรถบำบัดเพื่อประเมินวางแผนการฝึกพูด เป็นเวลาประมาณ ๒ สัปดาห์ ซึ่งเด็กหญิงจัสมินได้เดินทางมาพร้อมมารดาและน้าสาวถึงกรุงเทพฯ ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ผลการตรวจติดตามการรักษา: ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ ได้ตรวจประเมินในช่องปากและสภาพร่างกายของเด็กหญิงจัสมินพบว่า มีสุขภาพทั่วไปแข็งแรงดีมาก น้ำหนักตัวขึ้นดีเป็นไปตามสัดส่วนของร่างกาย การตรวจในช่องปากมีฟันขึ้น ๓ ซี่ มีการร้องส่งเสียงดังชัดเจนในขณะที่ตรวจ แสดงว่ากล้ามเนื้อมีความแข็งแรงดี อ้าปากได้ประมาณ ๒ เซนติเมตร ตามเกณฑ์ที่วางแผนไว้ มีการขยับของกล้ามเนื้อที่พื้นปาก ซึ่งมีความหวังที่จะผ่าตัดสร้างลิ้นต่อไปในอนาคต สายให้อาหารผ่านทางหน้าท้องหลุดตั้งแต่เดินทางมาถึงกรุงเทพฯ แต่ไม่เป็นปัญหาเนื่องจากวางแผนที่จะนำสายให้อาหารออกอยู่แล้ว เพราะเด็กหญิงจัสมินสามารถรับประทานอาหารทางปากได้ดีแล้ว ซึ่งเวลาเอาสายออกแล้วไม่ต้องทำอะไร ปล่อยให้แผลที่หน้าท้องติดเอง ส่วนการตรวจกับแพทย์ระบบต่าง ๆ ผลปกติดี ทั้งนี้ ศ.กิตติคุณ นพ.จรัญ จะให้เด็กหญิงจัสมินถ่ายเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ (CT Scan) บริเวณใบหน้าและกะโหลกศีรษะเพื่อประเมินสภาพและสภาวะของอวัยวะบริเวณใบหน้า เพื่อวางแผนการรักษาในขั้นต่อไป

การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก

- เด็กหญิงจัสมินมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวร่างกายดีมาก สามารถคลั่งไปบนพื้นราบและปีนขึ้นลงที่ต่างระดับได้ดี เช่น การปีนขึ้นลงบันได สามารถยันตัวลุกขึ้นมาเอง และนั่งทรงตัวทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ สามารถเคลื่อนที่ไปบนพื้นในท่า นั่งได้ อย่างคล่องแคล่ว และสามารถใช้ต่อแขนทั้งสองข้างช่วยหยิบจับสิ่งของได้ดี รวมทั้งการจับขวดนมรับประทานเองและการหยิบขนมต่าง ๆ มาเข้าปากและค่อย ๆ ดูดให้ละลายในปากเพื่อรับประทานด้วยตนเอง
- พญ.จุไรรัตน์ บัณฑิต สาขาสรีรวิทยาเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ฯ ได้มาเยี่ยมและตรวจประเมินสภาพร่างกายของเด็กหญิงจัสมินที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยพิจารณาเห็นว่าควรจะทำกายภาพบำบัดเพื่อช่วยเสริมพัฒนาการของเด็กหญิงจัสมินสำหรับใส่เกาเขยและเดินร่วมกับอุปกรณ์ช่วยเดินแบบมีล้อที่ใช้ด้านหลังร่างกาย เนื่องจากเด็กหญิงจัสมินมีกล้ามเนื้อลำตัว กล้ามเนื้อบริเวณข้อสะโพกและคอขาทั้งสองข้างที่แข็งแรง และรูปร่างของคอขามีสัดส่วนที่ดี สามารถใส่ขาเทียมช่วยในการเดินได้ โดยจะนัดให้มาทำที่สถาบันสรีรวิทยาเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ ต่อไป พร้อมทั้งแนะนำให้มารดาฝึกออกกำลังกายเพิ่มความแข็งแรงกล้ามเนื้อลำตัว กล้ามเนื้อรอบ ๆ ข้อสะโพก เขนและขาทั้งสองข้างให้แข็งแรงมากขึ้น รวมทั้งแนะนำให้ฝึกกายภาพบำบัดด้วยเทคนิค Vojta ร่วมด้วย โดยคณะทำงานมูลนิธิเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริฯ ซึ่งเรียนจบเทคนิค Vojta ได้สอนให้มารดาทำ Vojta ให้แก่เด็กหญิงจัสมินจำนวน ๑ ท่า เป็นการกดจุดที่หน้าอกเพื่อเรียกชุดคำสั่งให้มีการทำงานของกล้ามเนื้อหน้าท้องและกล้ามเนื้อรอบ ๆ สะโพกเพิ่มมากขึ้น

เศรษฐกิจและการช่วยเหลือครอบครัว

๑. บิดารับจ้างกรีดยางและตัดทุเรียนตอนฤดูทุเรียน ได้รับเงินเดือนประมาณเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท มารดาไม่ได้ทำงานเป็นแม่บ้าน อดทนรักจัดสรรเบียดเบียนชีพคนพิการให้แก่เด็กหญิงจัสมินเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท และเงินเด็กแรกเกิดเดือนละ ๖๐๐ บาท (ให้ถึงอายุ ๓ ปี) นอกจากนี้บิดาและมารดาปลูกผักสวนครัวรับประทานเองที่บ้านเพื่อลดค่าใช้จ่าย ส่วนลูกชายคนโตอายุ ๗ ปี กำลังเรียนชั้นอนุบาล ๓ ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเรียน รวมถึงรายได้ต่อเดือนประมาณ ๕,๖๐๐ บาท ซึ่งพอเพียงกับความเป็นอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปัตตานี (สำนักงาน พมจ.ปัตตานี) สนับสนุนเงินสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการให้แก่เด็กหญิงจัสมิน จำนวน ๒,๐๐๐ บาท (สามเดือนต่อครั้ง) โดยมารดาได้นำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อนมให้แก่เด็กหญิงจัสมิน
๒. ด้านที่พักอาศัย สำนักงาน พมจ.ปัตตานี สำนักงานสาธารณสุขอำเภอหนองจิก อดทน.ดอนรัก และปลัดอำเภอหนองจิก ช่วยปรับพื้นที่บ้านพักก่อสร้างห้องนอนในบ้านให้แก่เด็กหญิงจัสมิน โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนเป็นค่าวัสดุก่อสร้างจาก พมจ.ปัตตานี จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และได้รับสมทบทุนค่าวัสดุก่อสร้างเพิ่มเติมจาก นายก อดทน.ดอนรัก ปลัด อดทน.ดอนรัก กำหนดตำบลดอนรักและครอบครัวเด็กหญิงจัสมินช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในส่วนการเทพื้นห้องและก่อกำแพงกันห้อง โดย อดทน.ดอนรัก ร่วมออกแบบและจัดหาช่างในพื้นที่มาช่วยก่อสร้าง ขณะนี้ต่อเติมบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว

แผนการดำเนินงานปี พ.ศ.๒๕๖๕

๑. ประสานงานติดตามผลการรักษาความพิการบนใบหน้าและการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย
๒. จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมตามพัฒนาการ
๓. ประสานงานและเดินทางติดตามการให้ความช่วยเหลือร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๒.๕. การให้ความช่วยเหลือนางสาวณิชชารีย์ เป็นเอกชนะศักดิ์

นางสาวณิชชารีย์ เป็นเอกชนะศักดิ์ (น้องธันย์) อายุ ๒๕ ปี (เกิดวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๙) มีความพิการขาขาดระดับเหนือข้อเข่าทั้งสองข้าง เนื่องจากตอนอายุ ๑๔ ปี ไปเรียนช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน ณ ประเทศสิงคโปร์ และประสบอุบัติเหตุถูกผู้โดยสารรถไฟฟ้าเบียดตกลงไปบนรางรถไฟฟ้ายานชานลาสถานีรถไฟฟ้ Ang Mo Kio ขณะที่รถไฟกำลังวิ่งเข้าชานชาลา เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นเหตุให้ล้อรถไฟฟ้ทับขาทั้ง ๒ ข้าง จึงต้องตัดขาทั้ง ๒ ข้างทั้ง ได้รับขาเทียมพระราชทาน C-Leg รุ่น ๓ ของบริษัทออตโต บ็อก เซาท์ อีสต์ เอเชีย จำกัด (Ottobock) ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๔ ผ่านทางกรมการแพทย์ โดยขาเทียม C-Leg มีตัวควบคุมการทำงานข้อเข่าด้วยระบบไมโครโพรเซสเซอร์ที่ช่วยให้สามารถเดินเองได้อย่างอิสระ จนปลายปี พ.ศ.๒๕๖๒ ขาเทียมเสื่อมสภาพลงและอุปกรณ์ชำรุดหลายจุดไม่สามารถซ่อมบำรุงได้ เนื่องจาก

ขาเทียม C-Leg มีตัวควบคุมการทำงานข้อเท้าด้วยไมโครโพรเซสเซอร์ที่มีอายุการใช้งานประมาณ ๔ - ๕ ปี สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชทานขาเทียมคู่มือให้แก่ นางสาวณิชชากริชย์ โดยคณะกรรมการและคณะทำงานมูลนิธิฯ นำโดย ศ.ดร.ไพรัช ธัชยพงษ์ ดำเนินการประสานงานให้บริษัท Ottobock ช่วยดำเนินการจัดทำขาเทียมให้ใหม่ โดยเลือกขาเทียม C-Leg รุ่น ๔ เป็นรุ่นเดียวกับ C-Leg รุ่น ๓ ที่เหมาะสมกับการจัดหาทดแทนขาเทียมเดิมที่เสื่อมสภาพลง นางสาวณิชชากริชย์ได้ฝึกการใช้ขาเทียมคู่มือใหม่และสามารถนำไปใช้จริงเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ทั้งนี้บริษัทออตโต บ็อกฯ สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดทำขาเทียมคู่มือให้จำนวน ๑ ข้าง และอีก ๑ ข้างใช้งบประมาณของมูลนิธิฯ รายละเอียดความก้าวหน้าในการใช้ขาเทียมและการดำเนินชีวิตของนางสาวณิชชากริชย์ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีดังนี้

ผลการใช้ขาเทียม

- นางสาวณิชชากริชย์ ใส่ขาเทียมคู่มือครบ ๒ ปี ในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งครบอายุการใช้งานของข้อเท้าเทียมที่มีอายุการใช้งานประมาณ ๒ ปี จึงได้มีการนำขาเทียมไปเปลี่ยนข้อเท้ากับทางบริษัท Ottobock ประเทศไทย โดยบริษัท Ottobock ประเทศไทยจะทำการส่งเรื่องไปที่บริษัท Ottobock ประเทศเยอรมัน ให้ทำการตรวจสอบข้อเท้าขาเทียมและส่งกลับมา และจะทำการนัดมาเปลี่ยนข้อเท้าเทียมใหม่อีกครั้ง ซึ่งใช้ระยะเวลาดำเนินงานประมาณ ๒ - ๓ เดือน ขณะนี้ทางบริษัท Ottobock ประเทศไทย ได้นำข้อเท้าเทียมชุดสำรองมาให้ใช้งานก่อน
- การใช้งานขาเทียมที่ผ่านมา ใช้งานได้ปกติดี ไม่ทำให้เกิดบาดแผลที่ต่อขาขณะใส่เดิน มีเพียงซิลิโคนชำรุดเล็กน้อยตามระยะเวลาและการใช้งานที่เกิดจากการเดินทุกวัน แต่สภาพโดยรวมไม่พบปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับการเดิน
- ปัจจุบันนางสาวณิชชากริชย์ใส่ขาเทียมไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การทำงานอาสา การบรรยายและเปลี่ยนประสบการณ์ตามองค์กรต่าง ๆ รวมถึงเข้าไปทำงานเกี่ยวกับคนพิการร่วมกับองค์กรต่าง ๆ

การทำงาน

ปัจจุบันนางสาวณิชชากริชย์ยังคงทำงานที่โรงพยาบาลเกษมราษฎร์ ประชาชื่น สาขาการตลาด แบบไม่เต็มเวลา (Part time) ทำหน้าที่ด้านการสื่อสารองค์กรและสำรวจความทุกข์คนไข้ รวมถึงประเมินความพึงพอใจเพื่อนำมาปรับปรุงในการบริการ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ในช่วงกลางเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๑๕,๐๐๐ บาท

การศึกษา

นางสาวณิชชากริชย์ได้สอบเข้าเรียนต่อระดับปริญญาโท คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาทรัพยากรมนุษย์และการทำงาน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เริ่มเรียนเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ขณะนี้ได้เรียนครบทุกวิชาตามหลักสูตร เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และได้สอบโครงงานวิทยานิพนธ์ผ่านเรียบร้อยแล้ว โดยหัวข้อวิทยานิพนธ์คือ “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้แบรนด์นายจ้างกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานคนพิการโดยมีการรับรู้ความสอดคล้องระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมเป็นตัวแปรส่งผ่าน (Relationship between employer branding and performance of employees with disabilities: the mediating role of perceived person-environment fit)” ขณะนี้อยู่ในกระบวนการรอเอกสารจากทางมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินเก็บข้อมูลสำหรับนำมาวิเคราะห์และเขียนข้อมูลวิทยานิพนธ์และสอบจบ คาดว่าจะเสร็จสิ้นในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๕ นี้ ซึ่งการเรียนที่ผ่านมาเรียนในรูปแบบการเรียนและสอบทางออนไลน์

แผนการดำเนินงานปี พ.ศ.๒๕๖๕

ประสานงานและติดตามการให้ความช่วยเหลืออย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๔. ประเด็นที่เสนอต่อที่ประชุม:

เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานในปี ๒๕๖๔ และพิจารณาแผนการดำเนินงานและงบประมาณสำหรับปี ๒๕๖๕